

DIASPORIC LITERATURE

30 JULY, 2010 | CREATED USING FIVEFILTERS.ORG

Συνταξιούχοι Εργάτες

Dec 9, 2009 01:14AM

Τα χέρια που βιδώσανε
όνειρα στο μεροκάματο

οι ψυχές που μάδησαν φτερά
στην κλεισούρα του μόχθου

τώρα καθισμένες στο λιακωτό
της μοναξιάς και της αβεβαιότητας

προσμένουν τον ήλιο να ζεστάνει
τις γέρικες πλάτες τους

Μ' αυτός παίζει κρυφτούλι με τα σύννεφα
στήνει χορό με την ομίχλη

το ταξίδι προχωρεί, τελειώνει
τ' αδράχτι του χρόνου τυλίγεται

στα καρτερίμια της ζωής
και στα στενά αδιέξοδά της

ένας τοίχος ψηλός, ολόρθος στέκεται αντήλιο
"σταθείτε, μέχρι εδώ..." φωνάζει με μανία

Έβγα ήλιε, να ξαναθίσει τ όνειρο
να ανάψει η καρδιά φωτιά

να φτερουγίσει η ελπίδα για ζωή....

Φρειδερίκη Αποκίδου

Copyright secured by Digiprove © 2009

Related Posts:

- Ο ξένος
- Υποθήκες
- Ένα Χριστουγεννιάτικο δώρο
- Αυτόχειρες
- Σημεία στίξης

Σύμβολο Πίστης και Αγώνα για Λευτεριά!

Nov 30, 2009 05:52AM

Στα Βορειοανατολικά της Κύπρου, στο τελευταίο άκρο της Χερσονήσου της Καρπασίας βρίσκεται το Ακρωτήριο του Αποστόλου Ανδρέα. Το όνομά του το πήρε από το ομώνυμο Μοναστήρι που μέχρι το 1974 υψωνόταν μεγαλόπρεπο πάνω από τα κυματοδεκμένα βράχια.

Οι κάτοικοι του κοντινού χωριού Ριζοκάρπασο - που οι

γεωργικές και άλλες εργασίες τους στην περιοχή του Ακρωτηρίου τους ανάγκαζαν να μένουν για μήνες μακριά από το χωριό τους και τις θρησκευτικές τους ανάγκες - έκτισαν αρχικά ένα μικρό εκκλησάκι πάνω στους βράχους ενός μικρού όρμου και το αφιέρωσαν στη μνήμη του Αποστόλου Ανδρέα. Πολλά χρόνια μετά, το 1866 ο τότε ιερέας του χωριού Οικονόμος Παπαιωάννης, με τη βοήθεια των κατοίκων άρχισε τη διοργάνωση εράνων στην Κύπρο και στο εξωτερικό για την ανέγερση του σημερινού μεγάλου Ναού.

Ένα πανύψηλο καμπαναριό δέσποζε τον γύρω χώρο. Στην κορφή του ένας φάρος σκόρπιζε το φως του και έφτανε στους ναυτικούς σα βλέμμα ζεστασιάς, σιγουριάς και ελπίδας. Τα εγκαίνια και το "Μύρωμα" του Ναού έγιναν ένα χρόνο μετά, στις 15 Αυγούστου 1867 από τον τότε Αρχιεπίσκοπο Σωφρόνιο. Ήταν μία ιστορική μέρα για όλη τη Χερσόνησο της Καρπασίας.

Αργότερα, με πρόσθετες οικοδομές ιδρύθηκε το ξακουστό Μοναστήρι του Αποστόλου Ανδρέα που διέθετε εξήντα κελιά για μοναχούς και πολλούς ευρύχωρους ξενώνες για τους προσκυνητές.

Μέχρι τη βάρβαρη Εισβολή του 1974, κάθε Δεκαπενταύγουστο και κάθε 30 του Νοέμβρη το Μοναστήρι του Αποστόλου Ανδρέα ήταν το ετήσιο, ευλαβικό προσκύνημα των Κυπρίων. Δεκάδες χιλιάδες από το νησί και από το εξωτερικό προσέτρεχαν στη "Χάρη Του" να προσκυνήσουν την Άγια εικόνα του, να αποθέσουν τις λαμπάδες και τα τάματα τους, να κάνουν δεήσεις και να ζητήσουν παρηγοριά και κουράγιο. Νέοι, γέροι, άρρωστοι, ταλαιπωρημένοι από τη ζωή έφταναν εκεί με κάθε μεταφορικό μέσο. Πεζοί, με ζώα, με άμαξες, με αυτοκίνητα, με λεωφορεία, με πλοιάρια. Πολλοί πήγαιναν γονατιστοί μέχρι την εικόνα του Αγίου, διανύοντας τη μεγάλη απόσταση από την πρώτη αυλόπορτα - το πρώτο "καντζιέλλιν"- και λιγότεροι από το δεύτερο, το πιο κοντινό.

Ποιός Κύπριος δεν έχει πάει δύο, τρεις ή και περισσότερες φορές στο Μοναστήρι του Αποστόλου Ανδρέα; Σε ποιού στις παιδικές η και κατοπινές θύμησες δεν συμπεριλαμβάνεται ένα οικογενειακό ταξίδι για ευλαβικό προσκύνημα; Πόσες και πόσες οικογένειες δεν βάπτισαν εκεί τα παιδιά τους και τους έδωσαν το όνομα Ανδρέας ή Ανδρούλα;

Η τελευταία μεγάλη σύναξη πιστών στο Μοναστήρι έγινε υπό πολύ τραγικές συνθήκες, στις 15 Αυγούστου 1974 την ημέρα της Εισβολής των τουρκικών στρατευμάτων στη Βόρεια Κύπρο. Εκεί κατέφυγαν κάτοικοι από τα γύρω χωριά όπως Ριζοκάρπασο, Γιαλούσα, Άγιο Ανδρόνικος, Άγιος Θύρσος, Άγιος Φίλων καθώς και από άλλα χωριά της Καρπασίας επικαλούμενοι βοήθεια και δύναμη από τον Άγιο τους. Το Μοναστήρι, που στη συνείδησή τους ήταν μέχρι τότε Σύμβολο Πίστης, έγινε ξαφνικά και Σύμβολο Αγώνα για Λευτεριά.

Πολλοί από τους ανθρώπους εκείνους είχαν τον χρόνο και τα μέσα να διαφύγουν προς τις ελεύθερες περιοχές. Προτίμησαν όμως να παραμείνουν στα χωριά τους “εγκλωβισμένοι” φύλακες άγγελοι της πατρίδας τους. Οι अपαράδεκτες συνθήκες και οι όροι διαβίωσης τους όμως, έχουν εξαναγκάσει πολλούς να τα εγκαταλείψουν. Οι λίγοι που έχουν απομείνει μέχρι σήμερα ζουν καθημερινά με το φόβο και την αβεβαιότητα, μένουν όμως εκεί στις επάλξεις της τιμής και του χρέους υπομένοντας καρτερικά. -“Εις οιωνός άριστος, άμύνεσθαι περί πάτρης”. Ακόμα, φυλάσσουν και προστατεύουν ευλαβικά τη θαυματουργή, χρυσή εικόνα του Αποστόλου Ανδρέα, αναμένοντας την ώρα που ελεύθεροι πιά θα την επαναθέσουν με κατάνυξη στη θέση της.

30 Νοέμβρη σήμερα. Η ονομαστική γιορτή του Μοναστηριού. Άλλοτε σαν τέτοια μέρα φορούσε τα γιορτινά του κι έκλεινε στη θεία αγκαλιά του τα πλήθη των πιστών που γέμιζαν ασφυκτικά τους χώρους του. Σήμερα, και για πάνω από τριανταπέντε χρόνια, οι στρατιώτες του Ατίλα εξακολουθούν να πατούν τα Άγια χώματά του και να το βεβηλώνουν.

Οι πληγές της μεγάλης τραγωδίας του 1974 είναι ακόμα ανοιχτές. Η εισβολή και κατοχή του 37% του εδάφους της Κύπρου – συμπεριλαμβανομένης και ολόκληρης της περιοχής της Καρπασίας – η συνεχιζόμενη παρουσία των τουρκικών δυνάμεων και εποίκων, οι νεκροί, οι αγνοούμενοι, οι εγκλωβισμένοι, οι πρόσφυγες η καταστροφή της πολιτιστικής της κληρονομιάς, δεν αφήνουν τις πληγές να επουλώσουν.

Οι απανταχού της γης Κύπριοι, πιστεύω, έχουν σήμερα τη σκέψη τους στραμμένη ψηλά εκεί στο θαλασσοδαρμένο Ακρωτήριο της Καρπασίας. Βλέπουν το Μοναστήρι του Αποστόλου Ανδρέα να στέκεται βουβό, μισογκρεμισμένο, μα καρτερικό. Περιμένει κι αυτό, όπως και όλα τα τουρκοκατεχόμενα μέρη της Κύπρου, την αυγή της Απελευθέρωσής του.

Δεν πρέπει όμως να περιμένει για πολύ ακόμα. Δεν πρέπει να μείνει άλλο χωρίς προσκυνητές, χωρίς ψαλμωδίες και δεήσεις, χωρίς χαρμόσυνες καμπάνες, χωρίς Λευτεριά!

Η λύση στο πρόβλημα της Κύπρου είναι επιτακτική. Μια λύση που να διασφαλίζει την πολιτική ανεξαρτησία και εδαφική ακεραιότητα του νησιού, να προστατεύει πλήρως και να εγγυάται τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις θεμελιώδεις αρχές της ελευθερίας όλων των πολιτών της.

Ο κατοχικός ηγέτης έχει περιφρονήσει συστηματικά τα επανειλημμένα ψηφίσματα των Ηνωμένων Εθνών που ζητούν την άμεση αποχώρηση των στρατευμάτων του από το έδαφος της Κύπρου και την επιστροφή των προσφύγων στα σπίτια και στις περιουσίες.

Οι ισχυροί της γης όμως, που σε άλλες περιπτώσεις “κόπτονται” για το Διεθνές Δίκαιο, εξακολουθούν να ανέχονται τον κατακτητή και να του υποβοηθούν ακόμα να συνεχίζει τη δράση του. Υποκρισία και συμφεροντολογισμός σε όλη τους την

έκταση.....

Εμεις, με τη βοήθεια της λαϊκής μούσας και με κάποια παραλλαγή στο δεύτερο στίχο, ας παρακαλέσουμε:

*Απόστολε Ανδρέα μου που ‘σαι στο περιγιάλι
βοήθησε την Κύπρο μας τη Λευτεριά να βρει και πάλι!*

Φρειδερίκη Αποκίδου

Γιά το πιο πάνω άρθρο χρησιμοποιήθηκαν οι ακόλουθες πηγές:

- **Ιστοσελίδα και έντυπα του Γραφείου Τύπου και Πληροφοριών - Υπουργείο Εσωτερικών Κυπριακής Δημοκρατίας (rio.gov.cy)**
- **X. Ν Ταουσάνης, “Αι εκκλησίοι του Ριζοκαρπάσου” Λευκωσία 1983**
- **Ιστοσελίδα Ριζοκάρπασου, επιστροφή (rizokarpason.com)}**
- **Περιοδικό “η Κύπρος μας”**
- **Προσωπικές εμπειρίες**

Copyright secured by Digiprove © 2009

Related Posts:

- Δημήτριος Παπαρηγόπουλος Ποιητής, θεατρικός συγγραφέας, μελετητής και ξεγεγερμένος
- Αναζητώντας τον Πατέρα...
- “Μαρίνα”
- Πάμε Βόλτα
- Ο παππούς μου

Εδώ ο Θεός...

Nov 8, 2009 02:31AM

Εδώ ο Θεός
έρχεται πió κοντά σου

σαν βγαίνει σεργιάνι
στις πλαγιές,
στα βουνά και στις θάλασσες

Εδώ ο Θεός
σκορπάει πλούσια δώρα

που φέρνουν γαλήνη στη ψυχή
αυτά που “εν σοφία εποίησε”
στα προσφέρει στη σωπή

Εδώ ο Θεός
σε προσκαλεί στα παλάτια του

να παίζεις βόλους και κρυφτό
με τα κορίτσια του
την Ελπίδα και την Πίστη

Εδώ ο Θεός
ακούει την προσευχή σου

και στέλλει τους γλάρους
να σε σκεπάσουν
να μη φοβάσαι τις πατημασιές της βροχής.

Από τη Συλλογή "Μονολογώ..." 2007

Copyright secured by Digiprove © 2009

Related Posts:

- Ο κυρ-Ανέστης
- Ο Μακάκας
- Επάγγελμα Πατρός: Ορφανή
- Πάμε Βόλτα
- 4η Ανθολογία της Ε.Ε.Λ.Σ.Π.Η.

Μελβούρνη, σούρουπο...

Nov 4, 2009 04:23AM

Στην καρδιά της πόλης, σούρουπο...

Κόσμος πολύς... χιλιάδες κόσμος...

Βιαστικός για το σπίτι μετά τον μόχθο της ημέρας.

Τρέχουν να προλάβουν το τραίνο...

Αγχώδη πρόσωπα, κουρασμένα πόδια...

Χιλιάδες κόσμος..... κοσμοσυρροή!...

Μα γιατί είναι άδεια η πόλη;

Φρειδερίκη Αποκίδου

Painting: "Masks" oil on canvas and collage 50×50 cm — Artist: George Kannavas

Related Posts:

- "Ή όλοι οι Έλληνες να σωθούμε ή κανένας..."
- 2. Σύμπλευση ξανά...
- "Μαρίνα"
- Νίκος Καζαντζάκης: Μια παγκόσμια αγωνία για το μέλλον
- Έρμα Βασιλείου: Μια ποιήτρια πέραν εκποίησης